

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

5730 *Lei orgánica 2/2012, do 27 de abril, de estabilidade orzamentaria e sustentabilidade financeira.*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei orgánica.

PREÁMBULO

A estabilidade orzamentaria, consagrada constitucionalmente, é base para impulsar o crecemento e a creación de emprego na economía española, para garantir o benestar dos cidadáns, crear oportunidades aos emprendedores e ofrecer unha perspectiva de futuro máis próspera, xusta e solidaria.

A salvagarda da estabilidade orzamentaria é un instrumento indispensable para lograr este obxectivo, tanto para garantir o financiamento adecuado do sector público e os servizos públicos de calidade sobre os cales descansa o sistema de benestar, como para ofrecer seguridade aos investidores respecto á capacidade da economía española para crecer e atender os nosos compromisos.

O proceso de consolidación fiscal e redución da débeda pública que permitiu a entrada de España na Unión Económica e Monetaria Europea foi un dos principais activos sobre os cales se cimentou o longo período de crecemento da economía española até 2008. No entanto, ese ano iniciouse unha crise económica de alcance mundial, especialmente severa no ámbito europeo, cuxos efectos se viron agravados na nosa economía debido á elevada taxa de desemprego, a máis alta entre os países da OCDE. A forte deterioración das finanzas públicas rexistrada desde ese ano esgotou rapidamente as marxes de manobra da política fiscal que obrigou agora a practicar un forte axuste que permita recuperar a senda cara ao equilibrio orzamentario e cumprir os compromisos de España coa Unión Europea.

A crise económica puxo rapidamente de manifesto a insuficiencia dos mecanismos de disciplina da anterior Lei de estabilidade orzamentaria. No marco desa lei alcanzouse o maior déficit das nosas administracións públicas, cun 11,2 por cento do produto interior bruto en 2009.

Paralelamente, as tensións financeiras desencadeadas nos mercados europeos puxeron en evidencia a fragilidade do tecido institucional da Unión Europea e a necesidade de avanzar no proceso de integración económica, coa premisa de lograr unha maior coordinación e responsabilidade fiscal e orzamentaria dos Estados membros. Neste contexto, nos últimos meses aprobáronse unha serie de iniciativas legislativas no ámbito europeo orientadas a reforzar as regras fiscais comúns e a desenvolver unha maior supervisión económica e fiscal. O pacto fiscal europeo, a maior coordinación, vixilancia e supervisión en materia orzamentaria, acompañados do desenvolvemento do mecanismo de estabilidade financeira para dar unha resposta conxunta ás tensións dos mercados financeiros constitúen o marco de gobernanza económica que define unha Unión Europea reforzada e capaz de facer fronte aos exixentes retos do novo escenario económico internacional.

Esta situación exige aplicar unha política económica contundente baseada en dous eixes complementarios que se reforzan: a consolidación fiscal, é dicir, a eliminación do déficit público estrutural e a redución da débeda pública, e as reformas estruturais. Pero máis alá desta resposta inmediata, é necesario consolidar o marco de política económica

e fiscal que permite asegurar de forma permanente o crecemento económico e a creación de emprego. Este é un reto que debemos alcanzar da man de Europa, participando activamente no deseño das políticas e estratexias que definen a nova gobernanza económica e aplicando con rigor as exixencias que dela dimanaran.

A garantía da estabilidade orzamentaria é unha das claves da política económica que contribuirá a reforzar a confianza na economía española, facilitará a captación de financiamento en mellores condicións e, con isto, permitirá recuperar a senda do crecemento económico e a creación de emprego. Este convencemento levou en setembro de 2011 a reformar o artigo 135 da Constitución española, introducindo ao máximo nivel normativo do noso ordenamento xurídico unha regra fiscal que limita o déficit público de carácter estrutural no noso país e limita a débeda pública ao valor de referencia do Tratado de funcionamento da Unión Europea. O novo artigo 135 establece o mandato de desenvolver o contido deste artigo nunha lei orgánica antes do 30 de xuño de 2012. Coa aprobación da presente Lei orgánica de estabilidade orzamentaria e sustentabilidade financeira das administracións públicas dáse pleno cumprimento ao mandato constitucional.

Pero, ademais, a reforma da Constitución pretende tamén manifestar o claro compromiso de España coas exixencias de coordinación e definición do marco de estabilidade común da Unión Europea. Por isto, a referencia á normativa de estabilidade europea, tanto na Constitución como na lei orgánica, é constante, sendo ademais España un dos primeiros países en incorporar o paquete de gobernanza económica europea ao seu ordenamento xurídico interno. Ademais, esta lei dá cumprimento ao Tratado de estabilidade, coordinación e gobernanza na Unión Económica e Monetaria do 2 de marzo de 2012, garantindo unha adaptación continua e automática á normativa europea.

Os tres obxectivos da lei son: garantir a sustentabilidade financeira de todas as administracións públicas, fortalecer a confianza na estabilidade da economía española e reforzar o compromiso de España coa Unión Europea en materia de estabilidade orzamentaria. O logro destes tres obxectivos contribuirá a consolidar o marco da política económica orientada ao crecemento económico e á creación do emprego.

A primeira novidade da lei é o seu propio título, xa que incorpora a sustentabilidade financeira como principio reitor da actuación económico-financiera de todas as administracións públicas españolas. Con isto preténdese reforzar a idea de estabilidade, non só nun momento conxuntural senón con carácter permanente, o que contribuirá a preparar o camiño para os retos a que o noso sistema de benestar se enfrenta a medio e longo prazo.

A diferenza da normativa anterior, a lei regula nun texto único a estabilidade orzamentaria e a sustentabilidade financeira de todas as administracións públicas, tanto do Estado como das comunidades autónomas, corporacións locais e Seguridade Social. Isto mellora a coherencia na regulación xurídica, supón unha maior claridade da lei e transmite unha idea de igualdade nas exixencias orzamentarias, de responsabilidade e lealdade institucional entre todas as administracións públicas.

A presente lei consta de 32 artigos, 3 disposicións adicionais, 4 transitorias, 1 derogatoria e 7 derradeiras, e estrutúrase en seis capítulos. O capítulo I (Ámbito de aplicación) determina o obxecto e ámbito de aplicación subxectivo da lei. Delimítase o sector público atendendo ao Sistema Europeo de Contas Nacionais e Rexionais, xa que esta é a definición que adopta a normativa europea.

O capítulo II (Principios xerais), destinado aos principios xerais da lei, mantén os catro principios da lexislación anterior –estabilidade orzamentaria, plurianualidade, transparencia e eficacia e eficiencia na asignación dos recursos públicos–, reforzando algún dos seus elementos, e introduce tres novos principios: sustentabilidade financeira, responsabilidade e lealdade institucional. O principio de estabilidade orzamentaria defínese como a situación de equilibrio ou superávit. Entenderase que se alcanza esta situación cando as administracións públicas non incorran en déficit estrutural. Este principio refórzase co de sustentabilidade financeira, que consagra a estabilidade orzamentaria como conduta financeira permanente de todas as administracións públicas.

Debe destacarse tamén a inclusión na lei do principio de lealdade institucional como principio reitor para harmonizar e facilitar a colaboración e cooperación entre as distintas administracións en materia orzamentaria.

O capítulo III (Estabilidade orzamentaria e sustentabilidade financeira) dedicado á estabilidade orzamentaria e sustentabilidade financeira, introduce importantes novidades na nosa lexislación. Todas as administracións públicas deben presentar equilibrio ou superávit, sen que poidan incurrir en déficit estrutural. Non obstante, o Estado e as comunidades autónomas poderán presentar déficit estrutural nas situacións excepcionais taxadas na lei: catástrofes naturais, recesión económica ou situación de emerxencia extraordinaria, situacións que deberán ser apreciadas pola maioría absoluta do Congreso dos Deputados.

O capítulo incorpora, ademais, a regra de gasto establecida na normativa europea, en virtude da cal o gasto das administracións públicas non poderá aumentar por riba da taxa de crecemento de referencia do produto interior bruto. Esta regra complétase co mandato de que, cando se obteñan maiores ingresos dos previstos, estes non se destinen a financiar novos gastos senón que os maiores ingresos se destinen a unha menor apelación ao endebedamento.

Así mesmo, fíxase o límite de débeda das administracións públicas, que non poderá superar o valor de referencia do 60 por cento do produto interior bruto establecido na normativa europea, salvo nas mesmas circunstancias excepcionais en que se pode presentar déficit estrutural. Ademais, establécese a prioridade absoluta de pagamento dos xuros e do capital da débeda pública fronte a calquera outro tipo de gasto, tal e como establece a Constitución, o que constitúe unha garantía rotunda ante os investidores.

Regúlanse os criterios para o establecemento dos obxectivos de estabilidade orzamentaria e de débeda pública para cada unha das administracións públicas e individualmente para as comunidades autónomas.

Por último, téñense en conta os informes sobre cumprimento dos obxectivos de estabilidade orzamentaria, de débeda pública e da regra de gasto. Informarase sobre o cumprimento dos obxectivos tanto nos proxectos de orzamento como nos orzamentos iniciais e na súa execución. A verificación do cumprimento nas fases previas á execución permitirá unha actuación preventiva en caso de risco e a adopción, se for necesario, de medidas de corrección.

O capítulo IV (Medidas preventivas, correctivas e coercitivas) desenvolve tales medidas en tres seccións diferenciadas. Na sección primeira introdúcese un mecanismo automático de prevención para garantir que non se incorre en déficit estrutural ao final de cada exercicio, así como un limiar de débeda de carácter preventivo para evitar a superación dos límites establecidos.

A lei establece un mecanismo de alerta temperá, similar ao existente na normativa europea, consistente na formulación dunha advertencia que permitirá que se anticipen as medidas necesarias de corrección en caso de que se aprecie risco de incumprimento dos obxectivos de estabilidade, de débeda pública ou da regra de gasto. A non adopción de medidas supón a aplicación das medidas correctivas.

As dúas seguintes seccións son expresión da responsabilidade de cada Administración en caso de incumprimento dos obxectivos de estabilidade orzamentaria prevista na alínea c) do artigo 135.5 da Constitución. O incumprimento do obxectivo de estabilidade exixirá a presentación dun plan económico-financeiro que permita a corrección da desviación no prazo dun ano. A lei regula o contido –que, entre outros aspectos, deberá identificar as causas da desviación e as medidas que permitirán retornar aos obxectivos–, a tramitación e o seguimento destes plans.

Dáse un tratamento distinto no suposto de déficit por circunstancias excepcionais (catástrofes naturais, recesión económica ou situación de emerxencia extraordinaria). Nestes casos deberá presentarse un plan de reequilibrio que permita volver ao equilibrio, detallando as medidas adecuadas para facer fronte ás consecuencias orzamentarias derivadas destas situacións excepcionais.

A lei inclúe medidas automáticas de corrección. Así, o cumprimento dos obxectivos de estabilidade terase en conta tanto para autorizar as emisións de débeda como para a concesión de subvencións ou a subscripción de convenios. Ademais, en caso de incumprimento dun plan económico-financeiro, a Administración responsable deberá aprobar automaticamente unha non dispoñibilidade de créditos e constituír un depósito. Finalmente, nos supostos de que as comunidades autónomas non adopten os acordos de non dispoñibilidade ou de que non acorden as medidas propostas pola comisión de expertos, a lei habilita, ao abeiro do artigo 155 da Constitución, para a adopción de medidas para obrigar ao seu cumprimento forzoso. En termos parecidos establécese a posibilidade de impor ás corporacións locais medidas de cumprimento forzoso, ou dispor, se for o caso, a disolución da corporación local.

O capítulo V (Transparencia) desenvolve o principio da transparencia, reforzando os seus elementos, entre os cales destacan que cada Administración pública deberá establecer a equivalencia entre o orzamento e a contabilidade nacional, xa que esta é a información que se remite a Europa para verificar o cumprimento dos nosos compromisos en materia de estabilidade orzamentaria. Así mesmo, con carácter previo á súa aprobación, cada Administración pública deberá dar información sobre as liñas fundamentais do seu orzamento, con obxecto de dar cumprimento aos requirimentos da normativa europea, especialmente ás previsións contidas na Directiva 2011/85/UE do Consello, do 8 de novembro de 2011, sobre os requisitos aplicables aos marcos orzamentarios dos Estados membros. Finalmente, amplíase a información que se subministrará co obxecto de mellorar a coordinación na actuación económico-financeira de todas as administracións públicas.

O capítulo VI (Xestión orzamentaria), relativo á xestión orzamentaria, reforza a planificación orzamentaria a través da definición dun marco orzamentario a medio prazo, que se axusta ás previsións da directiva de marcos orzamentarios antes mencionada. Como novidade importante, a lei estende a obriga de presentar un límite de gasto, até agora só previsto para o Estado, ás comunidades autónomas e ás corporacións locais, así como a dotación nos seus orzamentos dun fondo de continxencia para atender necesidades imprevistas e non discrecionais. Por último, régúlase o destino do superávit orzamentario, que deberá aplicarse á redución de endebedamento neto, ou ao fondo de reserva no caso da Seguridade Social.

Nas disposicións adicionais, a lei establece un mecanismo extraordinario de apoio á liquidez para aquelas comunidades autónomas e corporacións locais que o soliciten. O acceso a este mecanismo estará condicionado á presentación dun plan de axuste que garanta o cumprimento dos obxectivos de estabilidade orzamentaria e de débeda pública e estará sometido a rigorosas condicións de seguimento, remisión de información e medidas de axuste extraordinarias. A Administración pública que acceda a esta axuda remitirá información trimestral sobre avais, liñas de crédito, débeda comercial, operacións con derivados, etc. Igualmente, será a xurisdición contencioso-administrativa a competente para coñecer dos recursos que se interpoñan contra os actos e as resolucións ditados en aplicación desta lei.

Igualmente, régúlase nunha disposición adicional o principio de responsabilidade por incumprimento de normas de dereito comunitario, configurado como que as administracións públicas e calquera outra entidade integrante do sector público que, no exercicio das súas competencias, incumpran obrigas derivadas de normas do dereito da Unión Europea, e isto dea lugar a que o Reino de España sexa sancionado polas institucións europeas, asumirán, na parte que lles sexa imputable, as responsabilidades que deriven de tal incumprimento.

Polo que se refire ás disposicións transitorias, a lei establece un período transitorio até o ano 2020, tal como establece a Constitución. Durante este período determínase unha senda de redución dos desequilibrios orzamentarios até alcanzar os límites previstos na lei, é dicir, o equilibrio estrutural e unha débeda pública do 60 por cento do PIB.

A disposición derogatoria derroga expresamente a Lei orgánica 5/2001, do 13 de decembro, complementaria á de estabilidade orzamentaria, así como o texto refundido da

Lei xeral de estabilidade orzamentaria, aprobado polo Real decreto legislativo 2/2007, do 28 de decembro, e cantas disposicións se opoñan ao previsto na presente norma.

Por último, entre as disposicións derradeiras relaciónanse os títulos competenciais constitucionais da presente lei orgánica. Igualmente, realízanse as necesarias mencións adaptadas aos réximes propios de Ceuta e Melilla, Navarra e País Vasco e habílitase o Consello de Ministros para que dite as disposicións regulamentarias que sexan precisas para o desenvolvemento da presente lei orgánica.

CAPÍTULO I

Ámbito de aplicación

Artigo 1. *Obxecto.*

Constitúe o obxecto da presente lei o establecemento dos principios reitores, que vinculan a todos os poderes públicos, aos cales deberá adecuarse a política orzamentaria do sector público orientada á estabilidade orzamentaria e á sustentabilidade financeira, como garantía do crecemento económico sustentado e da creación de emprego, en desenvolvemento do artigo 135 da Constitución española.

Así mesmo, establécense os procedementos necesarios para a aplicación efectiva dos principios de estabilidade orzamentaria e de sustentabilidade financeira, nos cales se garante a participación dos órganos de coordinación institucional entre as administracións públicas en materia de política fiscal e financeira; o establecemento dos límites de déficit e débeda, os supostos excepcionais en que poden superarse e os mecanismos de corrección das desviacións; e os instrumentos para facer efectiva a responsabilidade de cada Administración pública en caso de incumprimento, en desenvolvemento do artigo 135 da Constitución española e no marco da normativa europea.

Artigo 2. *Ámbito de aplicación subxectivo.*

Para os efectos da presente lei, o sector público considérase integrado polas seguintes unidades:

1. O sector administracións públicas, de acordo coa definición e delimitación do Sistema Europeo de Contas Nacionais e Rexionais aprobado polo Regulamento (CE) 2223/96 do Consello, do 25 de xuño de 1996, que inclúe os seguintes subsectores, igualmente definidos conforme o dito sistema:

- a) Administración central, que comprende o Estado e os organismos da Administración central.
- b) Comunidades autónomas.
- c) Corporacións locais.
- d) Administracións de Seguridade Social.

2. O resto das entidades públicas empresariais, sociedades mercantís e demais entes de dereito público dependentes das administracións públicas non incluídas no número anterior terán, así mesmo, consideración de sector público e quedarán suxeitos ao disposto nas normas desta lei que especificamente se refiran a elas.

CAPÍTULO II

Principios xerais

Artigo 3. *Principio de estabilidade orzamentaria.*

1. A elaboración, aprobación e execución dos orzamentos e demais actuacións que afecten os gastos ou ingresos dos distintos suxeitos comprendidos no ámbito de aplicación desta lei realízanse nun marco de estabilidade orzamentaria, coherente coa normativa europea.

2. Entenderase por estabilidade orzamentaria das administracións públicas a situación de equilibrio ou superávit estrutural.

3. En relación cos suxeitos a que se refire o artigo 2.2 desta lei, entenderase por estabilidade orzamentaria a posición de equilibrio financeiro.

Artigo 4. *Principio de sustentabilidade financeira.*

1. As actuacións das administracións públicas e demais suxeitos comprendidos no ámbito de aplicación desta lei estarán suxeitas ao principio de sustentabilidade financeira.

2. Entenderase por sustentabilidade financeira a capacidade para financiar compromisos de gasto presentes e futuros dentro dos límites de déficit e débeda pública, conforme o establecido nesta lei e na normativa europea.

Artigo 5. *Principio de plurianualidade.*

A elaboración dos orzamentos das administracións públicas e demais suxeitos comprendidos no ámbito de aplicación desta lei encadrarase nun marco orzamentario a medio prazo, compatible co principio de anualidade polo que se rexen a aprobación e execución dos orzamentos, de conformidade coa normativa europea.

Artigo 6. *Principio de transparencia.*

1. A contabilidade das administracións públicas e demais suxeitos comprendidos no ámbito de aplicación desta lei, así como os seus orzamentos e liquidacións, deberán conter información suficiente e adecuada que permita verificar a súa situación financeira, o cumprimento dos obxectivos de estabilidade orzamentaria e de sustentabilidade financeira e a observancia dos requirimentos acordados na normativa europea nesta materia. A este respecto, os orzamentos e contas xerais das distintas administracións integrarán información sobre todos os suxeitos e entidades comprendidos no ámbito de aplicación desta lei.

2. Corresponde ao Ministerio de Facenda e Administracións Públicas prover a dispoñibilidade pública da información económico-financiera relativa aos suxeitos integrados no ámbito de aplicación desta lei, co alcance e periodicidade que derive da aplicación das normas e acordos nacionais e das disposicións comunitarias.

As administracións públicas subministrarán toda a información necesaria para o cumprimento das disposicións desta lei ou das normas e acordos que se adopten no seu desenvolvemento, e garantirán a coherencia das normas e procedementos contables, así como a integridade dos sistemas de recompilación e tratamento de datos.

3. Igualmente estarán sometidas á dispoñibilidade pública as previsións utilizadas para a planificación orzamentaria, así como a metodoloxía, supostos e parámetros en que se baseen.

Artigo 7. *Principio de eficiencia na asignación e utilización dos recursos públicos.*

1. As políticas de gasto público deberán encadrarse nun marco de planificación plurianual e de programación e de elaboración de orzamentos, atendendo á situación económica, aos obxectivos de política económica e ao cumprimento dos principios de estabilidade orzamentaria e sustentabilidade financeira.

2. A xestión dos recursos públicos estará orientada pola eficacia, a eficiencia, a economía e a calidade, fin para o cal se aplicarán políticas de racionalización do gasto e de mellora da xestión do sector público.

3. As disposicións legais e regulamentarias, na súa fase de elaboración e aprobación, os actos administrativos, os contratos e os convenios de colaboración, así como calquera outra actuación dos suxeitos incluídos no ámbito de aplicación desta lei que afecten os gastos ou ingresos públicos presentes ou futuros, deberán valorar as súas repercusións e efectos e supeditarse de forma estrita ao cumprimento das exixencias dos principios de estabilidade orzamentaria e sustentabilidade financeira.

Artigo 8. *Principio de responsabilidade.*

1. As administracións públicas que incumpran as obrigas contidas nesta lei, así como as que provoquen ou contribúan a producir o incumprimento dos compromisos asumidos por España de acordo coa normativa europea, asumirán, na parte que lles sexa imputable, as responsabilidades que de tal incumprimento derivasen.

No proceso de asunción de responsabilidade a que se refire o parágrafo anterior garantirase, en todo caso, a audiencia da administración ou entidade afectada.

2. O Estado non asumirá nin responderá dos compromisos das comunidades autónomas, das corporacións locais e dos entes previstos no artigo 2.2 desta lei vinculados ou dependentes daquelas, sen prexuízo das garantías financeiras mutuas para a realización conxunta de proxectos específicos.

As comunidades autónomas non asumirán nin responderán dos compromisos das corporacións locais nin dos entes vinculados ou dependentes destas, sen prexuízo das garantías financeiras mutuas para a realización conxunta de proxectos específicos.

Artigo 9. *Principio de lealdade institucional.*

As administracións públicas adecuaranse nas súas actuacións ao principio de lealdade institucional. Cada Administración deberá:

a) Valorar o impacto que as súas actuacións sobre as materias a que se refire esta lei poidan provocar no resto de administracións públicas.

b) Respetar o exercicio lexítimo das competencias que cada Administración pública teña atribuídas.

c) Ponderar, no exercicio das súas competencias propias, a totalidade dos intereses públicos implicados e, en concreto, aqueles cuxa xestión estea encomendada a outras administracións públicas.

d) Facilitar ao resto das administracións públicas a información que precisen sobre a actividade que desenvolvan no exercicio das súas propias competencias e, en particular, a que derive do cumprimento das obrigas de subministración de información e transparencia no marco desta lei e doutras disposicións nacionais e comunitarias.

e) Prestar, no ámbito propio, a cooperación e asistencia activas que o resto de administracións públicas poidan solicitar para o eficaz exercicio das súas competencias.

Artigo 10. *Disposicións para a aplicación efectiva da lei e mecanismos de coordinación.*

1. Os suxeitos comprendidos no ámbito de aplicación desta lei virán obrigados a establecer nas súas normas reguladoras en materia orzamentaria os instrumentos e procedementos necesarios para adecualas á aplicación dos principios contidos nesta lei.

2. Corresponde ao Goberno, sen prexuízo das competencias do Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas e da Comisión Nacional de Administración Local, e respectando en todo caso o principio de autonomía financeira das comunidades autónomas e corporacións locais, velar pola aplicación dos ditos principios en todo o ámbito subxectivo da presente lei.

3. O Goberno establecerá mecanismos de coordinación entre todas as administracións públicas para garantir a aplicación efectiva dos principios contidos nesta lei e a súa coherencia coa normativa europea.

CAPÍTULO III

Estabilidade orzamentaria e sustentabilidade financeira

Artigo 11. *Instrumentación do principio de estabilidade orzamentaria.*

1. A elaboración, aprobación e execución dos orzamentos e demais actuacións que afecten os gastos ou ingresos das administracións públicas e demais entidades que forman parte do sector público someteranse ao principio de estabilidade orzamentaria.

2. Ningunha Administración pública poderá incurrir en déficit estrutural, definido como déficit axustado do ciclo, neto de medidas excepcionais e temporais. Non obstante, en caso de reformas estruturais con efectos orzamentarios a longo prazo, de acordo coa normativa europea, poderá alcanzarse no conxunto de administracións públicas un déficit estrutural do 0,4 por cento do produto interior bruto nacional expresado en termos nominais, ou o establecido na normativa europea cando este for inferior.

3. Excepcionalmente, o Estado e as comunidades autónomas poderán incurrir en déficit estrutural en caso de catástrofes naturais, recesión económica grave ou situacións de emerxencia extraordinaria que escapen ao control das administracións públicas e prexudiquen considerablemente a súa situación financeira ou a súa sustentabilidade económica ou social, apreciadas pola maioría absoluta dos membros do Congreso dos Deputados. Esta desviación temporal non pode pór en perigo a sustentabilidade fiscal a medio prazo.

Para os efectos anteriores a recesión económica grave defínese de conformidade co disposto na normativa europea. En calquera caso, será necesario que se dea unha taxa de crecemento real anual negativa do produto interior bruto, segundo as contas anuais da contabilidade nacional.

Nestes casos deberá aprobarse un plan de reequilibrio que permita a corrección do déficit estrutural tendo en conta a circunstancia excepcional que orixinou o incumprimento.

4. As corporacións locais deberán manter unha posición de equilibrio ou superávit orzamentario.

5. As administracións de Seguridade Social manterán unha situación de equilibrio ou superávit orzamentario. Excepcionalmente poderán incurrir nun déficit estrutural de acordo coas finalidades e condicións previstas na normativa do fondo de reserva da Seguridade Social. Neste caso, o déficit estrutural máximo admitido para a Administración central minorarase na contía equivalente ao déficit da Seguridade Social.

6. Para o cálculo do déficit estrutural aplicarase a metodoloxía utilizada pola Comisión Europea no marco da normativa de estabilidade orzamentaria.

Artigo 12. *Regra de gasto.*

1. A variación do gasto computable da Administración central, das comunidades autónomas e das corporacións locais non poderá superar a taxa de referencia de crecemento do produto interior bruto de medio prazo da economía española.

Non obstante, cando exista un desequilibrio estrutural nas contas públicas ou unha débeda pública superior ao obxectivo establecido, o crecemento do gasto público computable axustarase á senda establecida nos respectivos plans económico-financeiros e de reequilibrio previstos nos artigos 21 e 22 desta lei.

2. Entenderase por gasto computable para os efectos previstos no número anterior os empregos non financeiros definidos en termos do Sistema Europeo de Contas Nacionais e Rexionais, excluídos os xuros da débeda, o gasto non discrecional en prestacións por desemprego, a parte do gasto financiado con fondos finalistas procedentes da Unión Europea ou doutras administracións públicas e as transferencias ás comunidades autónomas e ás corporacións locais vinculadas aos sistemas de financiamento.

3. Corresponde ao Ministerio de Economía e Competitividade calcular a taxa de referencia de crecemento do produto interior bruto de medio prazo da economía española, de acordo coa metodoloxía utilizada pola Comisión Europea en aplicación da súa normativa. Esta taxa publicaráse no informe de situación da economía española a que se refire o artigo 15.5 desta lei. Será a referencia que terá en conta a Administración central e cada unha das comunidades autónomas e corporacións locais na elaboración dos seus respectivos orzamentos.

4. Cando se aproben cambios normativos que supoñan aumentos permanentes da recadación, o nivel de gasto computable resultante da aplicación da regra nos anos en que se obteñan os aumentos de recadación poderá aumentar na contía equivalente.

Cando se aproben cambios normativos que supoñan diminucións da recadación, o nivel de gasto computable resultante da aplicación da regra nos anos en que se produzan as diminucións de recadación deberá diminuírse na contía equivalente.

5. Os ingresos que se obteñan por riba do previsto destinaranse integramente a reducir o nivel de débeda pública.

Artigo 13. *Instrumentación do principio de sustentabilidade financeira.*

1. O volume de débeda pública, definida de acordo co protocolo sobre procedemento de déficit excesivo, do conxunto de administracións públicas non poderá superar o 60 por cento do produto interior bruto nacional expresado en termos nominais, ou o que estableza a normativa europea.

Este límite distribuirase de acordo coas seguintes porcentaxes, expresadas en termos nominais do produto interior bruto nacional: 44 por cento para a Administración central, 13 por cento para o conxunto de comunidades autónomas e 3 por cento para o conxunto de corporacións locais. Se, como consecuencia das obrigas derivadas da normativa europea, resulta un límite de débeda distinto ao 60 por cento, a repartición deste entre a Administración central, as comunidades autónomas e as corporacións locais respectará as proporcións anteriormente expostas.

O límite de débeda pública de cada unha das comunidades autónomas non poderá superar o 13 por cento do seu produto interior bruto rexional.

2. A Administración pública que supere o seu límite de débeda pública non poderá realizar operacións de endebedamento neto.

3. Os límites de débeda pública só poderán superarse polas circunstancias e nos termos previstos no artigo 11.3 desta lei.

Nestes casos deberá aprobarse un plan de reequilibrio que permita alcanzar o límite de débeda tendo en conta a circunstancia excepcional que orixinou o incumprimento.

4. O Estado e as comunidades autónomas deberán estar autorizados por lei para emitiren débeda pública ou contraeren crédito.

A autorización do Estado ás comunidades autónomas para realizaren operacións de crédito e emisións de débeda, en cumprimento do establecido no artigo 14.3 da Lei orgánica 8/1980, do 22 de setembro, de financiamento das comunidades autónomas, terá en conta o cumprimento dos obxectivos de estabilidade orzamentaria e de débeda pública, así como o cumprimento dos principios e o resto das obrigas que derivan da aplicación desta lei.

5. A autorización do Estado ou, se for o caso, das comunidades autónomas, ás corporacións locais para realizaren operacións de crédito e emisións de débeda, en cumprimento do establecido no artigo 53 do texto refundido da Lei reguladora das facendas locais, aprobada polo Real decreto lexislativo 2/2004, do 5 de marzo, terá en conta o cumprimento dos obxectivos de estabilidade orzamentaria e de débeda pública, así como o cumprimento dos principios e as obrigas que derivan da aplicación desta lei.

Artigo 14. *Prioridade absoluta de pagamento da débeda pública.*

Os créditos orzamentarios para satisfacer os xuros e o capital da débeda pública das administracións entenderanse sempre incluídos no estado de gastos dos seus orzamentos e non poderán ser obxecto de emenda ou modificación mentres se axusten ás condicións da lei de emisión.

O pagamento dos xuros e o capital da débeda pública das administracións públicas gozará de prioridade absoluta fronte a calquera outro gasto.

Artigo 15. *Establecemento dos obxectivos de estabilidade orzamentaria e de débeda pública para o conxunto de administracións públicas.*

1. No primeiro semestre de cada ano, o Goberno, mediante acordo do Consello de Ministros, por proposta do ministro de Facenda e Administracións Públicas e logo de informe do Consello de Política Fiscal e Financeira das comunidades autónomas e da

Comisión Nacional de Administración Local en canto ao ámbito delas, fixará os obxectivos de estabilidade orzamentaria, en termos de capacidade ou necesidade de financiamento de acordo coa definición contida no Sistema Europeo de Contas Nacionais e Rexionais, e o obxectivo de débeda pública referidos aos tres exercicios seguintes, tanto para o conxunto de administracións públicas como para cada un dos seus subsectores. Os ditos obxectivos estarán expresados en termos porcentuais do produto interior bruto nacional nominal.

Para os efectos previstos no parágrafo anterior, antes do 1 de abril de cada ano o Ministerio de Facenda e Administracións Públicas remitirá as respectivas propostas de obxectivos ao Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas e á Comisión Nacional de Administración Local, que deberán emitir os seus informes nun prazo máximo de 15 días contados desde a data de recepción das propostas na Secretaría Xeral do Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas e na Secretaría da Comisión Nacional de Administración Local.

O acordo do Consello de Ministros incluírá o límite de gasto non financeiro do orzamento do Estado a que se refire o artigo 30 desta lei.

2. Para a fixación do obxectivo de estabilidade orzamentaria terase en conta a regra de gasto recollida no artigo 12 desta lei e o saldo estrutural alcanzado no exercicio inmediato anterior.

3. A fixación do obxectivo de débeda pública será coherente co obxectivo de estabilidade orzamentaria establecido. Se nos supostos previstos no artigo 13.3 se superan os límites sinalados no artigo 13.1 desta lei, o obxectivo deberá garantir unha senda de redución de débeda pública acorde coa normativa europea.

4. Para a fixación dos obxectivos de estabilidade orzamentaria e de débeda pública teranse en conta as recomendacións e opinións emitidas polas institucións da Unión Europea sobre o Programa de Estabilidade de España ou como consecuencia do resto de mecanismos de supervisión europea.

5. A proposta de fixación dos obxectivos de estabilidade orzamentaria e de débeda pública estará acompañada dun informe en que se avalíe a situación económica que se prevé para cada un dos anos incluídos no horizonte temporal de fixación dos ditos obxectivos.

Este informe será elaborado polo Ministerio de Economía e Competitividade, logo de consulta ao Banco de España e tendo en conta as previsións do Banco Central Europeo e da Comisión Europea. Conterá o cadro económico de horizonte plurianual en que se especificarán, entre outras variables, a previsión de evolución do produto interior bruto, a fenda de produción, a taxa de referencia da economía española prevista no artigo 12 desta lei e o saldo cíclico do conxunto das administracións públicas, distribuído entre os seus subsectores.

6. O acordo do Consello de Ministros en que se conteñan os obxectivos de estabilidade orzamentaria e de débeda pública reimitirase ás Cortes Xerais acompañado das recomendacións e do informe a que se refiren os números 4 e 5 deste artigo. En forma sucesiva e tras o correspondente debate en Pleno, o Congreso dos Deputados e o Senado pronunciaranse aprobando ou rexeitando os obxectivos propostos polo Goberno.

Se o Congreso dos Deputados ou o Senado rexeitan os obxectivos, o Goberno, no prazo máximo dun mes, remitirá un novo acordo, que se someterá ao mesmo procedemento.

7. Aprobados os obxectivos de estabilidade orzamentaria e de débeda pública polas Cortes Xerais, a elaboración dos proxectos de orzamento das administracións públicas deberán acomodarse aos ditos obxectivos.

8. O informe do Consello de Política Fiscal e Financeira a que se refire o número 1 do presente artigo, así como os acordos do mesmo Consello que se diten para a aplicación dos obxectivos de estabilidade orzamentaria e de débeda pública, publicaranse para xeral coñecemento.

Artigo 16. *Establecemento dos obxectivos individuais para as comunidades autónomas.*

Aprobados polo Goberno os obxectivos de estabilidade orzamentaria e de débeda pública nas condicións establecidas no artigo 15 desta lei, o Ministerio de Facenda e Administracións Públicas formulará unha proposta de obxectivos de estabilidade orzamentaria e de débeda pública para cada unha das comunidades autónomas.

A partir da mencionada proposta, o Goberno, logo de informe do Consello de Política Fiscal e Financeira que deberá pronunciarse no prazo improrrogable de quince días desde a recepción da proposta na Secretaría do Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas, fixará os obxectivos de estabilidade orzamentaria e de débeda pública para cada unha delas.

Artigo 17. *Informes sobre cumprimento dos obxectivos de estabilidade orzamentaria, de débeda pública e da regra de gasto.*

1. Antes do 15 de outubro o Ministerio de Facenda e Administracións Públicas fará público, para xeral coñecemento, un informe sobre a adecuación aos obxectivos de estabilidade, de débeda e á regra de gasto da información á cal se refire o artigo 27, que poderá incluír recomendacións en caso de se apreciar algunha desviación.

2. Antes do 1 de abril de cada ano, o ministro de Facenda e Administracións Públicas elevará ao Goberno un informe sobre o grao de cumprimento dos obxectivos de estabilidade orzamentaria e de débeda pública nos orzamentos iniciais das administracións públicas. Igualmente, o informe recollerá o cumprimento da regra de gasto dos orzamentos da Administración central e das comunidades autónomas.

3. Antes do 1 de outubro de cada ano, o ministro de Facenda e Administracións Públicas elevará ao Goberno un informe sobre o grao de cumprimento dos obxectivos de estabilidade orzamentaria e de débeda pública e da regra de gasto do exercicio inmediato anterior, así como da evolución real da economía e as desviacións respecto da previsión inicial contida no informe a que se refire o artigo 15.5 desta lei.

O dito informe incluírá tamén unha previsión sobre o grao de cumprimento no exercicio corrente, coherente coa información que se remita á Comisión Europea de acordo coa normativa europea.

4. O ministro de Facenda e Administracións Públicas informará o Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas e a Comisión Nacional de Administración Local, nos seus ámbitos respectivos de competencia, sobre o grao de cumprimento dos ditos obxectivos.

5. Os informes a que se refire este artigo publicaranse para xeral coñecemento.

CAPÍTULO IV

Medidas preventivas, correctivas e coercitivas

Sección 1.ª Medidas preventivas

Artigo 18. *Medidas automáticas de prevención.*

1. As administracións públicas farán un seguimento dos datos de execución orzamentaria e axustarán o gasto público para garantir que ao feche do exercicio non se incumpre o obxectivo de estabilidade orzamentaria.

2. Cando o volume de débeda pública se sitúe por riba do 95 por cento dos límites establecidos no artigo 13.1 desta lei, as únicas operacións de endebedamento permitidas á Administración pública correspondente serán as de tesouraría.

3. O Goberno, en caso de proxectar un déficit no longo prazo do sistema de pensións, revisará o sistema aplicando de forma automática o factor de sustentabilidade nos termos e condicións previstos na Lei 27/2011, do 1 de agosto, sobre actualización, adecuación e modernización do sistema de Seguridade Social.

Artigo 19. *Advertencia de risco de incumprimento.*

1. En caso de apreciar un risco de incumprimento do obxectivo de estabilidade orzamentaria, do obxectivo de débeda pública ou da regra de gasto das comunidades autónomas ou das corporacións locais, o Goberno, por proposta do ministro de Facenda e Administracións Públicas, formulará unha advertencia motivada á Administración responsable logo de audiencia a esta. Formulada a advertencia, o Goberno dará conta dela para o seu coñecemento ao Consello de Política Fiscal e Financeira, se a advertida é unha comunidade autónoma, e á Comisión Nacional de Administración Local, se é unha corporación local. A dita advertencia farase pública para xeral coñecemento.

2. A Administración advertida terá o prazo dun mes para adoptar as medidas necesarias para evitar o risco, que serán comunicadas ao Ministerio de Facenda e Administracións Públicas. Se non se adoptan as medidas ou o ministro de Facenda e Administracións Públicas aprecia que son insuficientes para corrixir o risco, aplicaranse as medidas correctivas previstas nos artigos 20 e 21 e 25, punto 1.a).

Sección 2.ª Medidas correctivas

Artigo 20. *Medidas automáticas de corrección.*

1. No suposto en que o Goberno, de acordo cos informes a que se refire o artigo 17 desta lei, constate que existe incumprimento do obxectivo de estabilidade orzamentaria ou de débeda pública, todas as operacións de endebedamento da comunidade autónoma incumpridora precisarán de autorización do Estado. Esta autorización poderá realizarse de forma gradual por tramos.

Non obstante, se a comunidade autónoma presentase un plan económico-financeiro considerado idóneo polo Consello de Política Fiscal e Financeira, as operacións de crédito a curto prazo que non sexan consideradas financiamento exterior non precisarán de autorización do Estado.

2. Nos supostos de incumprimento do obxectivo de estabilidade orzamentaria ou de débeda pública das corporacións locais incluídas no ámbito subxectivo definido nos artigos 111 e 135 do texto refundido da Lei reguladora das facendas locais, todas as operacións de endebedamento a longo prazo da corporación local incumpridora precisarán autorización do Estado ou, se for o caso, da comunidade autónoma que teña atribuída a tutela financeira.

3. Nos supostos de incumprimento do obxectivo de estabilidade orzamentaria, de débeda pública ou da regra de gasto, a concesión de subvencións ou a subscripción de convenios por parte da Administración central con comunidades autónomas incumpridoras precisará, con carácter previo á súa concesión ou subscripción, informe favorable do Ministerio de Facenda e Administracións Públicas.

Estas medidas aplicaranse tamén en caso de formulación da advertencia previa prevista no artigo 19 desta lei.

Artigo 21. *Plan económico-financeiro.*

1. En caso de incumprimento do obxectivo de estabilidade orzamentaria, do obxectivo de débeda pública ou da regra de gasto, a Administración incumpridora formulará un plan económico-financeiro que permita nun ano o cumprimento dos obxectivos ou da regra de gasto, co contido e alcance previstos neste artigo.

2. O plan económico-financeiro conterá como mínimo a seguinte información:

a) As causas do incumprimento do obxectivo establecido ou, se for o caso, do incumprimento da regra de gasto.

b) As previsións tendenciais de ingresos e gastos, baixo o suposto de que non se producen cambios nas políticas fiscais e de gastos.

c) A descrición, cuantificación e o calendario de aplicación das medidas incluídas no plan, sinalando as partidas orzamentarias ou rexistros extraorzamentarios en que se contabilizarán.

d) As previsións das variables económicas e orzamentarias das cales parte o plan, así como os supostos sobre os cales se basean estas previsións, en consonancia co recollido no informe a que se fai referencia no número 5 do artigo 15.

e) Unha análise de sensibilidade considerando escenarios económicos alternativos.

3. En caso de estaren incursos en procedemento de déficit excesivo da Unión Europea ou doutros mecanismos de supervisión europeos, o plan deberá incluír calquera outra información adicional exixida.

Artigo 22. *Plan de reequilibrio.*

1. A Administración que incorrese nos supostos previstos no artigo 11.3 desta lei presentará un plan de reequilibrio que, ademais de incluír o disposto no número 2 do artigo 21, recollerá a senda prevista para alcanzar o obxectivo de estabilidade orzamentaria, desagregando a evolución dos ingresos e os gastos, e das súas principais partidas, que permiten cumprir a dita senda.

2. A Administración que incorrese nos supostos previstos no artigo 13.3 desta lei presentará un plan de reequilibrio que, ademais de incluír o disposto no número 2 do artigo 21, recollerá a seguinte información:

a) A senda prevista para alcanzar o obxectivo de débeda pública, desagregando os factores de evolución que permiten o seu cumprimento.

b) Unha análise da dinámica da débeda pública que incluírá, ademais das variables que determinan a súa evolución, outros factores de risco e unha análise da vida media da débeda.

3. En caso de estaren incursos en procedemento de déficit excesivo da Unión Europea ou doutros mecanismos de supervisión europeos, o plan deberá incluír calquera outra información adicional exixida.

Artigo 23. *Tramitación e seguimento dos plans económico-financeiros e dos plans de reequilibrio.*

1. Os plans económico-financeiros e os plans de reequilibrio serán presentados ante os órganos recollidos nos números seguintes no prazo máximo dun mes desde que se constate o incumprimento ou se aprecien as circunstancias previstas no artigo 11.3, respectivamente. Estes plans deberán ser aprobados polos ditos órganos no prazo máximo de dous meses desde a súa presentación e a súa posta en marcha non poderá exceder tres meses desde a constatación do incumprimento ou da apreciación das circunstancias previstas no artigo 11.3.

2. O plan económico-financeiro e o plan de reequilibrio da Administración central será elaborado polo Goberno, por proposta do ministro de Facenda e Administracións Públicas, e remitirase ás Cortes Xerais para a súa aprobación, seguindo o procedemento establecido no artigo 15.6 desta lei.

3. Os plans económico-financeiros e os plans de reequilibrio elaborados polas comunidades autónomas serán remitidos ao Consello de Política Fiscal e Financeira, que comprobará a idoneidade das medidas incluídas e a adecuación das súas previsións aos obxectivos que se fixasen. Para efectos de valorar esta idoneidade, terase en conta o uso da capacidade normativa en materia fiscal.

Se o Consello de Política Fiscal e Financeira considera que as medidas contidas no plan presentado non garantan a corrección da situación de desequilibrio, requirirá á comunidade autónoma afectada a presentación dun novo plan.

Se a comunidade autónoma non presenta o novo plan no prazo requirido ou o Consello considera que as medidas contidas nel non son suficientes para alcanzar os obxectivos, aplicaranse as medidas coercitivas previstas no artigo 25.

4. Os plans económico-financeiros elaborados polas corporacións locais deberán estar aprobados polo pleno da corporación. Os correspondentes ás corporacións incluídas no ámbito subxectivo definido nos artigos 111 e 135 do texto refundido da Lei reguladora das facendas locais serán remitidos ao Ministerio de Facenda e Administracións Públicas para a súa aprobación definitiva e seguimento, salvo no suposto de que a comunidade autónoma en cuxo territorio se encontre a corporación local teña atribuída no seu estatuto de autonomía a competencia de tutela financeira sobre as entidades locais.

Neste último suposto o plan será remitido á correspondente comunidade autónoma, a cal será a responsable da súa aprobación e seguimento. A comunidade autónoma deberá remitir información ao Ministerio de Facenda e Administracións Públicas dos ditos plans e dos resultados do seguimento que efectúe sobre eles.

Os plans económico-financeiros remitiranse para o seu coñecemento á Comisión Nacional de Administración Local. Darase a estes plans a mesma publicidade que a establecida polas leis para os orzamentos da entidade.

5. O Ministerio de Facenda e Administracións Públicas dará publicidade aos plans económico-financeiros, aos plans de reequilibrio e á adopción efectiva das medidas aprobadas cun seguimento do impacto efectivamente observado delas.

Artigo 24. *Informes de seguimento dos plans económico-financeiros e dos plans de reequilibrio.*

1. O Ministerio de Facenda e Administracións Públicas elaborará trimestralmente un informe de seguimento da aplicación das medidas contidas nos plans económico-financeiros e nos plans de reequilibrio en vigor, para o cal solicitará a información necesaria.

2. O ministro de Facenda e Administracións Públicas remitirá o dito informe ao Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas e á Comisión Nacional de Administración Local, nos seus ámbitos respectivos de competencia, para efectos de coñecemento sobre o seguimento dos ditos plans.

3. No caso de que nos informes de seguimento se verifique unha desviación na aplicación das medidas, o ministro de Facenda e Administracións Públicas requirirá a Administración responsable para que xustifique a dita desviación, aplique as medidas ou, se for o caso, inclúa novas medidas que garantan o cumprimento do obxectivo de estabilidade.

Se no informe do trimestre seguinte a aquel en que se efectuou o requirimento o Ministerio de Facenda e Administracións Públicas verifica que persiste o incumprimento do obxectivo de estabilidade, aplicaranse as medidas coercitivas do artigo 25.

4. Nas corporacións locais o informe de seguimento será efectuado semestralmente, en relación coas entidades incluídas no ámbito subxectivo dos artigos 111 e 135 do texto refundido da Lei reguladora das facendas locais, polo Ministerio de Facenda e Administracións Públicas ou, se for o caso, pola comunidade autónoma que exerza a tutela financeira.

En caso de que o informe verifique que non se deu cumprimento ás medidas incluídas no plan e isto motivase o incumprimento do obxectivo de estabilidade, aplicaranse as medidas coercitivas previstas no artigo 25.

5. Os informes a que se refire este artigo publicaranse para xeral coñecemento.

Sección 3.ª Medidas coercitivas

Artigo 25. *Medidas coercitivas.*

1. En caso de falta de presentación, de falta de aprobación ou de incumprimento do plan económico-financieiro ou do plan de reequilibrio, a Administración pública responsable deberá:

a) Aprobar no prazo de 15 días desde que se produza o incumprimento a non dispoñibilidade de créditos que garanta o cumprimento do obxectivo establecido. Así mesmo, cando resulte necesario para dar cumprimento aos compromisos de consolidación fiscal coa Unión Europea, e en consonancia co artigo 19 da Lei orgánica 8/1980, do 22 de setembro, de financiamento das comunidades autónomas, as competencias normativas que se atribúan ás comunidades autónomas en relación cos tributos cedidos pasarán a ser exercidas polo Estado.

b) Constituír un depósito con xuros no Banco de España equivalente ao 0,2 por cento do seu produto interior bruto nominal. O depósito será cancelado no momento en que se apliquen as medidas que garantan o cumprimento dos obxectivos.

Se no prazo de 3 meses desde a constitución do depósito non se presentase ou aprobase o plan, ou non se aplicasen as medidas, o depósito non devindicará xuros. Se transcorrido un novo prazo de 3 meses persiste o incumprimento, poderá acordar que o depósito se converterá en multa coercitiva.

2. De non adaptarse as medidas previstas na alínea a) do número anterior ou en caso de estas resultaren insuficientes, o Goberno poderá acordar o envío, baixo a dirección do Ministerio de Facenda e Administracións Públicas, dunha comisión de expertos para valorar a situación económico-orzamentaria da Administración afectada. Esta comisión poderá solicitar, e a administración correspondente estará obrigada a facilitar, calquera dato, información ou antecedente respecto ás partidas de ingresos ou gastos. A comisión deberá presentar unha proposta de medidas e as súas conclusións faranse públicas nunha semana. As medidas propostas serán de obrigado cumprimento para a Administración incumpridora.

Non se poderá autorizar ningunha operación de crédito, nin a Administración correspondente terá acceso aos mecanismos de financiamento previstos nesta lei até que as ditas medidas fosen implementadas.

Artigo 26. *Medidas de cumprimento forzoso.*

1. No suposto de que unha comunidade autónoma non adopte o acordo de non dispoñibilidade de créditos previsto no artigo 25.1.a), non constitúa o depósito obrigatorio establecido no artigo 25.1.b) ou non implemente as medidas propostas pola comisión de expertos prevista no artigo 25.2, o Goberno, de conformidade co disposto no artigo 155 da Constitución española, requirirá o presidente da comunidade autónoma para que leve a cabo, no prazo que se indique para o efecto, a adopción dun acordo de non dispoñibilidade, a constitución do depósito obrigatorio establecido no artigo 25.1.b) ou a execución das medidas propostas pola comisión de expertos.

En caso de non atenderse o requirimento, o Goberno, coa aprobación por maioría absoluta do Senado, adoptará as medidas necesarias para obrigar a comunidade autónoma á súa execución forzosa. Para a execución das medidas o Goberno poderá dar instrucións a todas as autoridades da comunidade autónoma.

2. No suposto de que unha corporación local non adopte o acordo de non dispoñibilidade de créditos ou non constitúa o depósito previsto no artigo 25.1.b) ou as medidas propostas pola comisión de expertos prevista no artigo 25.2, o Goberno ou, de ser o caso, a comunidade autónoma que teña atribuída a tutela financeira, requirirá o presidente da corporación local para que proceda a adoptar, no prazo indicado para o efecto, a adopción dun acordo de non dispoñibilidade, a constitución do depósito obrigatorio establecido no artigo 25.1.b), ou a execución das medidas propostas pola comisión de expertos. En caso de non atenderse o requirimento, o Goberno ou, se for o

caso, a comunidade autónoma que teña atribuída a tutela financeira, adoptará as medidas necesarias para obrigar a corporación local ao cumprimento forzoso das medidas contidas no requirimento.

No caso de que a comunidade autónoma que teña atribuída a tutela financeira non adopte as medidas recollidas neste número, o Goberno requirirá o seu cumprimento polo procedemento recollido no número 1.

3. A persistencia no incumprimento dalgunha das obrigas a que se refire o número anterior, cando supoña un incumprimento do obxectivo de estabilidade orzamentaria, do obxectivo de débeda pública ou da regra de gasto, poderá considerarse como xestión gravemente danosa para os intereses xerais, e poderá procederse á disolución dos órganos da corporación local incumpridora, de conformidade co previsto no artigo 61 da Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases de réxime local.

CAPÍTULO V

Transparencia

Artigo 27. *Instrumentación do principio de transparencia.*

1. Os orzamentos de cada Administración pública acompañaranse da información precisa para relacionar o saldo resultante dos ingresos e gastos do orzamento coa capacidade ou necesidade de financiamento calculada conforme as normas do Sistema Europeo de Contas Nacionais e Rexionais.

2. Antes do 1 de outubro de cada ano as comunidades autónomas e corporacións locais remitirán ao Ministerio de Facenda e Administracións Públicas información sobre as liñas fundamentais que conterán os seus orzamentos, para efectos de dar cumprimento aos requirimentos da normativa europea.

3. O Ministerio de Facenda e Administracións Públicas poderá obter das comunidades autónomas e das corporacións locais a información necesaria para garantir o cumprimento das previsións desta lei, así como para atender calquera outro requirimento de información exixido pola normativa comunitaria.

A información subministrada conterá, como mínimo, os seguintes documentos en función do período considerado:

- a) Información dos proxectos de orzamentos iniciais ou dos estados financeiros iniciais, con indicación das liñas fundamentais que se prevexan nos ditos documentos.
- b) Orzamento xeral ou, se é o caso, estados financeiros iniciais, e contas anuais das comunidades autónomas e as corporacións locais.
- c) Liquidacións trimestrais de ingresos e gastos ou, se é o caso, balance e conta de resultados das corporacións locais.
- d) Liquidacións mensuais de ingresos e gastos das comunidades autónomas.
- e) Con carácter non periódico, detalle de todas as entidades dependentes das comunidades autónomas e corporacións locais incluídas no ámbito de aplicación da lei.
- f) Calquera outra información necesaria para calcular a execución orzamentaria en termos de contabilidade nacional.

4. A concreción, o procedemento e o prazo de remisión da información que subministrarán as comunidades autónomas e as corporacións locais, así como a documentación que sexa obxecto de publicación para coñecemento xeral, serán obxecto de desenvolvemento por orde do ministro de Facenda e Administracións Públicas, logo de informe do Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas e da Comisión Nacional de Administración Local, nos seus ámbitos respectivos.

5. Co fin de dar cumprimento ao principio de transparencia e ás obrigas de publicidade derivadas das disposicións da lei, o Ministerio de Facenda e Administracións Públicas poderá publicar información económico-financiera das administracións públicas co alcance, metodoloxía e periodicidade que se determine conforme os acordos e as normas nacionais e as disposicións comunitarias.

6. O incumprimento das obrigas de subministración de información e transparencia derivadas das disposicións desta lei poderá levar consigo a imposición das medidas previstas no artigo 20.

Artigo 28. *Central de información.*

1. O Ministerio de Facenda e Administracións Públicas manterá unha central de información, de carácter público, que provexa de información sobre a actividade económico-financeira das distintas administracións públicas.

2. Para estes efectos, os bancos, caixas de aforros e demais entidades financeiras, así como as distintas administracións públicas, remitirán os datos necesarios, na forma que se determine regulamentariamente.

3. O Banco de España colaborará co Ministerio de Facenda e Administracións Públicas mediante a subministración da información que reciba relacionada coas operacións de crédito das comunidades autónomas e corporacións locais. Con independencia do anterior, o Ministerio de Facenda e Administracións Públicas poderá requirir ao Banco de España a obtención doutros datos concretos relativos ao endebedamento das comunidades autónomas e corporacións locais nos termos que se fixen regulamentariamente.

4. A información que consta na central a que se refire este artigo estará, nos ámbitos en que as afecten, á disposición do Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas e da Comisión Nacional de Administración Local.

5. Mediante orde do ministro de Facenda e Administracións Públicas, logo de informe do Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas respecto á información que as afecte, determinaranse os datos e documentos integrantes da central de información, os prazos e procedementos de remisión, incluídos os telemáticos, así como a información que sexa obxecto de publicación para coñecemento xeral, e os prazos e o modo en que aqueles deban publicarse.

CAPÍTULO VI

Xestión orzamentaria

Artigo 29. *Marco orzamentario a medio prazo.*

1. As administracións públicas elaborarán un marco orzamentario a medio prazo no cal se enmarcará a elaboración dos seus orzamentos anuais e a través do cal se garantirá unha programación orzamentaria coherente cos obxectivos de estabilidade orzamentaria e de débeda pública.

2. Os marcos orzamentarios a medio prazo abranguerán un período mínimo de tres anos e conterán, entre outros parámetros:

a) Os obxectivos de estabilidade orzamentaria e de débeda pública das respectivas administracións públicas.

b) As proxeccións das principais partidas de ingresos e gastos tendo en conta tanto a súa evolución tendencial, é dicir, baseada en políticas non suxeitas a modificacións, como o impacto das medidas previstas para o período considerado.

c) Os principais supostos en que se basean as ditas proxeccións de ingresos e gastos.

3. Os marcos orzamentarios servirán de base para a elaboración do programa de estabilidade.

Artigo 30. *Límite de gasto non financeiro.*

1. O Estado, as comunidades autónomas e as corporacións locais aprobarán, nos seus respectivos ámbitos, un límite máximo de gasto non financeiro, coherente co obxectivo de estabilidade orzamentaria e a regra de gasto, que marcará o teito de asignación de recursos dos seus orzamentos.

O límite de gasto non financeiro excluírá as transferencias vinculadas aos sistemas de financiamento de comunidades autónomas e corporacións locais.

2. Antes do 1 de agosto de cada ano o Ministerio de Facenda e Administracións Públicas informará o Consello de Política Fiscal e Financeira sobre o límite de gasto non financeiro do orzamento do Estado.

3. Antes do 1 de agosto de cada ano as comunidades autónomas remitirán ao Consello de Política Fiscal e Financeira información sobre o límite de gasto non financeiro que cada unha delas aprobese.

Artigo 31. *Fondo de continxencia.*

O Estado, as comunidades autónomas e as corporacións locais incluídas no ámbito subxectivo dos artigos 111 e 135 do texto refundido da Lei reguladora das facendas locais incluírán nos seus orzamentos unha dotación diferenciada de créditos orzamentarios que se destinará, cando proceda, a atender necesidades de carácter non discrecional e non previstas no orzamento inicialmente aprobado que poidan presentarse ao longo do exercicio.

A contía e as condicións de aplicación da dita dotación será determinada por cada Administración pública no ámbito das súas respectivas competencias.

Artigo 32. *Destino do superávit orzamentario.*

No suposto de que a liquidación orzamentaria se sitúe en superávit, este destinarase, no caso do Estado, comunidades autónomas e corporacións locais, a reducir o endebedamento neto. No caso da Seguridade Social, o superávit aplicarase prioritariamente ao Fondo de Reserva, coa finalidade de atender as necesidades futuras do sistema.

Disposición adicional primeira. *Mecanismos adicionais de financiamento para as comunidades autónomas e corporacións locais.*

1. As comunidades autónomas e corporacións locais que soliciten ao Estado o acceso a medidas extraordinarias de apoio á liquidez ou o solicitasen durante 2012 virán obrigadas a acordar co Ministerio de Facenda e Administracións Públicas un plan de axuste que garanta o cumprimento dos obxectivos de estabilidade orzamentaria e de débeda pública.

2. O acceso a estes mecanismos virá precedido da aceptación pola comunidade autónoma ou a corporación local de condicións particulares en materia de seguimento e remisión de información, así como de adopción de medidas de axuste extraordinarias, se for o caso, para alcanzar os obxectivos de estabilidade orzamentaria, os límites de débeda pública e as obrigacións de pagamento a provedores incluídas na Lei 3/2004, do 29 de decembro, pola que se establecen medidas de loita contra a morosidade nas operacións comerciais.

3. O plan de axuste será público e incluírá un calendario preciso de aprobación, posta en marcha e supervisión das medidas acordadas. O cumprimento do calendario establecido determinará o desembolso por tramos da axuda financeira establecida.

4. Durante a vixencia do plan de axuste, a Administración responsable deberá remitir ao Ministerio de Facenda e Administracións Públicas, para xeral coñecemento, información, cunha periodicidade trimestral, sobre os seguintes aspectos:

- a) Avais públicos recibidos e liñas de crédito contratadas, identificando a entidade, o total do crédito dispoñible e o crédito disposto.
- b) Débeda comercial contraída clasificada pola súa antigüidade e o seu vencemento. Igualmente, incluírase información dos contratos subscritos con entidades de crédito para facilitar o pagamento a provedores.
- c) Operacións con derivados.
- d) Calquera outro pasivo continxente.

5. A falta de remisión, a valoración desfavorable ou o incumprimento do plan de axuste por parte dunha comunidade autónoma ou corporación local dará lugar á aplicación das medidas coercitivas dos artigos 25 e 26 previstas para o incumprimento do Plan Económico Financeiro.

6. As comunidades autónomas con periodicidade trimestral e as corporacións locais con periodicidade anual deberán presentar ao Ministerio de Facenda e Administracións Públicas un informe do interventor sobre a execución dos plans de axuste.

No caso das entidades locais incluídas no ámbito subxectivo definido nos artigos 111 e 135 do texto refundido da Lei reguladora das facendas locais, deberase presentar o informe anterior con periodicidade trimestral.

O Ministerio de Facenda e Administracións Públicas será competente para realizar o seguimento dos plans de axuste e informará do resultado da dita valoración ao Ministerio de Economía e Competitividade. Coa finalidade de garantir o reembolso das cantidades derivadas das operacións de endebedamento concertadas, en función do risco que derive dos informes de seguimento dos plans de axuste, poderá acordar o seu sometemento a actuacións de control por parte da Intervención Xeral da Administración do Estado, co contido e alcance que esta determine. Para realizar as actuacións de control, a Intervención Xeral da Administración do Estado poderá solicitar a colaboración doutros órganos públicos e, no caso de actuacións de control en comunidades autónomas, concertar convenios coas súas intervencións xerais.

No caso de actuacións de control en corporacións locais, a Intervención Xeral da Administración do Estado poderá contar coa colaboración de empresas privadas de auditoría, que deberán axustarse ás normas e instrucións que aquela determine. O financiamento necesario para estas actuacións realizarase con cargo aos mesmos fondos que se utilicen para dotar as medidas extraordinarias de apoio á liquidez.

Disposición adicional segunda. *Responsabilidade por incumprimento de normas de dereito comunitario.*

1. As administracións públicas e calquera outra entidade integrante do sector público que, no exercicio das súas competencias, incumpran obrigas derivadas de normas do dereito da Unión Europea e dean lugar a que o Reino de España sexa sancionado polas institucións europeas asumirán, na parte que lles sexa imputable, as responsabilidades que deriven de tal incumprimento, de conformidade co previsto nesta disposición e nas de carácter regulamentario que, en desenvolvemento e execución dela, se diten.

2. O Consello de Ministros, logo de audiencia das administracións ou entidades afectadas, será o órgano competente para declarar a responsabilidade polo dito incumprimento e acordar, se for o caso, a compensación ou retención da dita débeda coas cantidades que deba transferir o Estado á Administración ou entidade responsable por calquera concepto, orzamentario e non orzamentario. Na dita resolución que se adopte teranse en conta os feitos e fundamentos contidos na resolución das institucións europeas e recolleranse os criterios de imputación tidos en conta para declarar a responsabilidade. O dito acordo publicarase no «Boletín Oficial del Estado».

3. Habilítase o Goberno para desenvolver regulamentariamente o establecido na presente disposición, regulando as especialidades que resulten aplicables ás diferentes administracións públicas e entidades a que se refire o número 1 desta disposición.

Disposición adicional terceira. *Control de constitucionalidade.*

1. Nos termos previstos na Lei orgánica 2/1979, do 3 de outubro, do Tribunal Constitucional, poderán impugnarse ante o Tribunal Constitucional tanto as leis, disposicións normativas ou actos con forza de lei das comunidades autónomas como as disposicións normativas sen forza de lei e resolucións emanadas de calquera órgano das comunidades autónomas que vulneren os principios establecidos no artigo 135 da Constitución e desenvolvidos na presente lei.

2. No caso de que, en aplicación do disposto no artigo 161.2 da Constitución, a impugnación dunha lei de orzamentos produza a suspensión da súa vixencia, consideraranse automaticamente prorrogados os orzamentos do exercicio anterior até a aprobación dos orzamentos do exercicio seguinte ao impugnado, até a aprobación dunha lei que derroque, modifique ou substitúa as disposicións impugnadas ou, se for o caso, até o levantamento da suspensión da lei impugnada.

Disposición transitoria primeira. *Período transitorio.*

1. En 2020 deberán cumprirse os límites establecidos nos artigos 11 e 13 desta lei, para o cal:

a) A ratio de débeda pública sobre o PIB para cada Administración reducirase ao ritmo necesario en media anual para alcanzar, en calquera caso, o límite establecido no artigo 13 desta lei. A senda da redución do volume de débeda deberá, ademais, cumprir os seguintes requisitos:

1.º A variación dos empregos non financeiros de cada Administración non poderá superar a taxa de crecemento real do produto interior bruto da economía española.

2.º A partir do momento en que a economía nacional alcance unha taxa de crecemento real de, ao menos, o 2 por cento anual ou xere emprego neto cun crecemento de ao menos o 2 por cento anual, a ratio de débeda pública reducirase anualmente, como mínimo, en 2 puntos porcentuais do produto interior bruto nacional.

Non obstante, sempre que na dita data non se superase o valor máximo de endebedamento fixado pola Unión Europea, se algunha Administración supera o límite de débeda previsto no artigo 13 tendo cumprido o obxectivo de saldo estrutural, deberá reducir anualmente a desviación entre a ratio de débeda e o seu límite, sen que o cómputo total do prazo de axuste poida superar o previsto na normativa europea contando desde a entrada en vigor desta lei.

b) O déficit estrutural do conxunto das administracións públicas deberase reducir, ao menos, un 0,8 por cento do produto interior bruto nacional en media anual. Esta redución distribuirase entre o Estado e as comunidades autónomas en función das porcentaxes de déficit estrutural que rexistrasen en 1 de xaneiro de 2012. En caso de procedemento de déficit excesivo, a redución do déficit adecuarase ao exixido neste.

2. Estes límites non serán aplicables cando se produza algunha das circunstancias e nos termos previstos nos artigos 11.3 e 13.3 desta lei.

3. Os límites de déficit estrutural e de débeda pública do número 1 anterior terán os mesmos efectos e consecuencias que a lei prevé para os límites recollidos nos artigos 11 e 13, en particular respecto aos mecanismos preventivos e correctivos do capítulo IV.

4. En 2015 e 2018 revisaranse as sendas de redución da débeda pública e do déficit estrutural, para alcanzar en 2020 os límites previstos nos artigos 11 e 13 desta lei, para o efecto de actualizalas segundo a situación económica e financeira.

Disposición transitoria segunda. *Desenvolvemento da metodoloxía para calcular as previsións tendenciais de ingresos e gastos baixo o suposto de que non se producen cambios nas políticas e a taxa de referencia de crecemento.*

Nos 15 días seguintes á aprobación desta lei, o Ministerio de Economía e Competitividade desenvolverá a aplicación da metodoloxía prevista no número 2 b) do artigo 21 sobre o cálculo das previsións tendenciais e no artigo 12 sobre a taxa de referencia de crecemento.

Disposición transitoria terceira. *Autorizacións de endebedamento.*

Até 2020, excepcionalmente, se como consecuencia de circunstancias económicas extraordinarias resulta necesario para garantir a cobertura dos servizos públicos fundamentais, poderán concertarse operacións de crédito por un prazo superior a un ano e non superior a dez, sen que resulten de aplicación as restricións previstas no número dous do artigo 14 da Lei orgánica 8/1980, do 22 de setembro, de financiamento das comunidades autónomas. As operacións que se concerten baixo esta excepción deberán ser autorizadas en calquera caso polo Estado, quen apreciará se se dan as circunstancias previstas nesta disposición.

Disposición transitoria cuarta. *Exclusión do ámbito de aplicación do número dous do artigo 8 da lei.*

Os mecanismos extraordinarios de financiamento que poida habilitar o Estado durante o exercicio 2012 co fin de que as comunidades autónomas e as corporacións locais fagan fronte ás obrigacións pendentes de pagamento cos seus provedores anteriores ao 1 de xaneiro de 2012, quedarán excluídos do ámbito de aplicación do número dous do artigo 8 desta lei.

Con carácter exclusivo para o ano 2012, as propostas de obxectivos de estabilidade orzamentaria e de débeda pública para os exercicios 2013, 2014 e 2015, previstas no artigo 15.1, remitiranse ao Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas e á Comisión Nacional de Administración Local antes do 31 de maio de 2012.

Disposición derogatoria única. *Derrogación da Lei de estabilidade.*

1. Queda derogada a Lei orgánica 5/2001, do 13 de decembro, complementaria da Lei xeral de estabilidade orzamentaria, así como o texto refundido da Lei xeral de estabilidade orzamentaria, aprobado polo Real decreto lexislativo 2/2007, do 28 de decembro.
2. Quedan derogadas cantas disposicións se opoñan ao previsto nesta lei orgánica.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

A presente lei orgánica apróbbase en desenvolvemento do artigo 135 da Constitución.

Disposición derradeira segunda. *Desenvolvemento normativo da lei.*

1. Facúltase o Consello de Ministros, no ámbito das súas competencias, para ditar cantas disposicións regulamentarias sexan necesarias para o desenvolvemento da presente lei, así como para acordar as medidas necesarias para garantir a efectiva implantación das previsións desta lei.
2. Para facer efectivo o cumprimento do principio de transparencia, mediante orde do ministro de Facenda e Administracións Públicas, logo de informe do Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas e da Comisión Nacional da Administración Local determinaranse os datos e documentos obxecto de publicación periódica para coñecemento xeral, os prazos para a súa publicación e o modo en que aqueles deban publicarse.
3. As normas de elaboración dos orzamentos xerais do Estado, así como dos escenarios orzamentarios plurianuais, aprobaranse por orde do ministro de Facenda e Administracións Públicas.
4. As disposicións regulamentarias ditadas pola Administración xeral do Estado en desenvolvemento desta lei que teñan o carácter de básicas indicaranse expresamente.

Disposición derradeira terceira. *Facendas forais.*

1. En virtude do seu réxime foral, a aplicación á Comunidade Foral de Navarra do disposto nesta lei levarase a cabo, segundo o establecido no artigo 64 da Lei orgánica de reintegración e melloramento do réxime foral de Navarra, conforme o disposto no Convenio económico entre o Estado e a Comunidade Foral de Navarra.

2. En virtude do seu réxime foral, a aplicación á Comunidade Autónoma do País Vasco do disposto nesta lei entenderase sen prexuízo do disposto na Lei do concerto económico.

Disposición derradeira cuarta. *Modificación da Lei orgánica 8/1980, do 22 de setembro, de financiamento das comunidades autónomas.*

A Lei orgánica 8/1980, do 22 de setembro, de financiamento das comunidades autónomas, queda modificada nos seguintes termos:

Un. A letra f) do artigo décimo primeiro queda redactada do seguinte modo:

«f) Os impostos especiais de fabricación, con carácter parcial co límite máximo do 58 por cento de cada un deles, excepto o imposto sobre a electricidade e o imposto sobre hidrocarburos.»

Dous. A letra j) do artigo décimo primeiro queda redactada do seguinte modo:

«j) O imposto sobre hidrocarburos, con carácter parcial co límite máximo do 58 por cento para o tipo estatal xeral e na súa totalidade para o tipo estatal especial e para o tipo autonómico.»

Tres. O número un do artigo décimo segundo queda redactado do seguinte modo:

«Un. As comunidades autónomas poderán establecer recargas sobre os tributos do Estado susceptibles de cesión, excepto no imposto sobre hidrocarburos. No resto dos impostos especiais e no imposto sobre o valor engadido unicamente poderán establecer recargas cando teñan competencias normativas en materia de tipos de gravame.»

Catro. A letra g) do número dous do artigo décimo noveno queda redactada do seguinte modo:

«g) No imposto sobre hidrocarburos, a regulación do tipo impositivo autonómico.»

Cinco. Engádesse unha disposición adicional sétima á Lei orgánica 8/1980, do 22 de setembro, de financiamento das comunidades autónomas, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional sétima. *Integración do imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos no imposto sobre hidrocarburos.*

Como consecuencia da integración do imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos no imposto sobre hidrocarburos, segundo o Acordo do Consello de Política Fiscal e Financeira 3/2012, do 17 de xaneiro, o tramo estatal daquel imposto queda substituído polo tipo estatal especial do imposto sobre hidrocarburos e o tramo autonómico do imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos queda substituído polo tipo autonómico do imposto sobre hidrocarburos.

Todas as referencias normativas ao imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos entenderanse realizadas ao tipo estatal especial e ao tipo autonómico do imposto sobre hidrocarburos.»

Seis. Engádesse unha disposición adicional oitava na Lei orgánica 8/1980, do 22 de setembro, de financiamento das comunidades autónomas, co seguinte texto:

«Disposición adicional oitava. *Deducción ou retención de recursos do sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía.*

1. O Estado poderá deducir ou reter, dos importes satisfeitos por todos os recursos do sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, as cantidades necesarias para facer efectivas as garantías acordadas no marco das operacións de crédito que concerten as comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía co Instituto de Crédito Oficial ou en aplicación dos mecanismos adicionais de financiamento previstos na Lei orgánica de estabilidade orzamentaria e sustentabilidade financeira, sempre e cando o mecanismo financeiro aprobado polo Estado o prevexa.

No suposto anterior, o importe máximo deducido ou retido mensualmente non poderá exceder o 25 por cento do líquido satisfeito pola entrega á conta ou liquidación a favor da comunidade autónoma ou cidade con estatuto de autonomía.

2. As débedas líquidas, vencidas e exixibles contraídas coa Facenda pública do Estado polas comunidades autónomas, así como polas entidades de dereito público delas dependentes, por razón dos tributos cuxa aplicación corresponde ao Estado e por razón das cotizacións á Seguridade Social, igualmente poderán ser obxecto de dedución ou retención sobre os importes satisfeitos por todos os recursos do sistema de financiamento, conforme o procedemento actualmente previsto na disposición adicional primeira da Lei 53/2002, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, ou na norma estatal con rango de lei que o regule.»

Disposición derradeira quinta. *Réxime das cidades con estatuto de autonomía de Ceuta e Melilla.*

As cidades con estatuto de autonomía de Ceuta e de Melilla rexeranse, en materia de estabilidade orzamentaria, polas disposicións contidas na presente lei orgánica que resulten de aplicación ás corporacións locais, sen prexuízo das especialidades que deriven da súa condición de membros do Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas e de que, para efectos do disposto no artigo 13.5 da presente norma, se deba considerar o réxime de endebedamento que para elas se establece nos seus respectivos estatutos de autonomía, tendo carácter supletorio o texto refundido da Lei reguladora das facendas locais, aprobado polo Real decreto legislativo 2/2004, do 5 de marzo.

Disposición derradeira sexta.

O depósito a que se refire o artigo 25.1, no caso das entidades locais, será un 2,8 % dos ingresos non financeiros das entidades locais.

Disposición derradeira sétima. *Entrada en vigor.*

A presente lei orgánica entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Non obstante, os límites previstos nos artigos 11 e 13 desta lei entrarán en vigor o 1 de xaneiro de 2020.

A modificación da Lei orgánica 8/1980, do 22 de setembro, de financiamento das comunidades autónomas, prevista nos números un a cinco da disposición derradeira cuarta, ambos inclusive, entrará en vigor o 1 de xaneiro de 2013.

Os plans económico-financeiros e de reequilibrio que fosen presentados durante o exercicio 2012, así como os obxectivos para 2012 fixados consonte a anterior lei, rexeranse, en canto ao seu seguimento e aplicación, polas disposicións contidas na presente lei.

Por tanto, mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei orgánica.

Madrid, 27 de abril de 2012.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
MARIANO RAJOY BREY